C/2025/6342

2025.11.21.

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET AJÁNLÁSA

(2025. szeptember 25.)

a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekről

(ERKT/2025/9)

(C/2025/6342)

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET IGAZGATÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ([1]), és különösen annak IX. mellékletére,

tekintettel a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjára, valamint 16., 17. és 18. cikkére,

tekintettel a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló, 2023. május 31-i (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([3]),

tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2011. január 20-i ERKT/2011/1 európai rendszerkockázati testületi határozatra ([4]) és különösen annak 18. és 19. cikkére,

mivel:

(1) A kriptoeszközök gyorsan növekvő pénzügyi szegmenst képviselnek, amely egyre inkább összekapcsolódik a hagyományos eszközökkel, és olyan átterjedési csatornát hoz létre, amelyet a pénzügyi stabilitás védelme érdekében figyelemmel kell kísérni. Ezt a szegmenst spekulatív magatartások, korlátozott átláthatóság és szélsőséges áringadozás, valamint a jogellenes gyakorlatok gyakori előfordulása jellemzi. A stabil kriptopénzek, amelyek olyan kriptoeszközök alcsoportját képviselik, amelyek úgy kerültek kialakításra, hogy meghatározott referenciaeszközökhöz vagy eszközkosárhoz képest állandó értéket tartsanak fenn, szintén bővültek, és azokat főként a kriptopiacokhoz való hozzáférésre és az onnan való kilépésre használják. A stabil kriptopénzeket jellemzően olyan tartalékok fedezik, mint a készpénz vagy a kibocsátó által tartott, magas likviditású pénzügyi eszközök, beleértve a hitelintézeteknél elhelyezett betéteket is, de az ilyen tartalékok összetétele és kockázatossága kibocsátónként és joghatóságonként eltérő. Ezek a tartalékok alapvető fontosságúak, mivel a kibocsátóknak gyorsan pénzzé kell tenniük azokat, amennyiben a tokenbirtokosok által benyújtott visszaváltási kérelmek teljesítése válik szükségessé. Ezért a tartalékok hozzájárulnak a stabil kriptopénz értékébe vetett bizalom fenntartásához. A stabil kriptopénzek magánkibocsátású jellege, valamint az azokat fedező tartalékok minőségével és átláthatóságával kapcsolatos aggályok azonban alapvető kérdéseket vetnek fel a pénzügyi rendszer szempontjából.

(2) A stabil kriptopénzeket érintő sebezhetőségek, amelyek a potenciálisan elégtelen tartalékoktól a piaci bizalom elvesztéséig terjednek, aláásható a stabil csereeszközként és értékőrző eszközként betöltött állítólagos szerepüket, és potenciálisan sokkokat továbbíthatnak a tágabb pénzügyi rendszerbe és felerősíthetik a rendszerszintű kockázatot. Ez a Silicon Valley Bank (SVB) 2023. március 11-i összeomlása során nyilvánvalóvá vált, amikor az USDC (a Circle által kibocsátott stabil kriptopénz) értékének a referenciától való, ezt követő jelentős eltérése rávilágított a pénzügyi intézmények közötti összekapcsolódásból eredő sebezhetőségekre. Ez hangsúlyozza, hogy megbízható szabályokra, szoros felügyeletre és megfelelő érvényesítésre van szükség.

(3) Az Unión belül elfogadták az (EU) 2023/1114 rendeletet (a továbbiakban: MiCAR) annak érdekében, hogy az a kriptoeszközökre – köztük az eszközalapú tokenekre és az elektronikuspénz-tokenekre (e-pénz-tokenek) – vonatkozó nyilvános ajánlattételre és azok kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó egységes követelményeket megállapító keretként szolgáljon, a kriptoeszközök piacaira vonatkozó célzott és harmonizált uniós szintű keretet hozva létre. Egy ilyen uniós szintű keretet szükségesnek ítéltek ahhoz, hogy elősegítsék a kriptoeszközökkel kapcsolatos jogbiztonságot és előmozdítsák az innovációt, közben biztosítva a befektetővédelmet és a piacok integritását, előmozdítva a pénzügyi stabilitást és a fizetési rendszerek zavartalan működését, kezelve azon monetáris politikai kockázatokat, amelyek a kriptopiacokból eredhetnek, és Unió-szerte megőrizve a monetáris szuverenitást.

([1]) HL L 1., 1994.1.3., 3. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/1/oj.
([2]) HL L 331., 2010.12.15., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1092/oj.
([3]) HL L 150., 2023.6.9., 40. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj.
([4]) HL C 58., 2011.2.24., 4. o.

(4) Az elmúlt években egyre gyakrabban alkalmaznak egy új típusú rendszert, amely magában foglal egy uniós székhelyű stabilkriptopénz-kibocsátót, amely egy Unión kívüli kibocsátóval működik együtt e-pénz-tokenek – a stabil kriptopénzek egy, a MiCAR-ban meghatározott típusa – közös kibocsátása érdekében. A két szervezet által kibocsátott e-pénz-tokenek ugyanazokkal a technikai jellemzőkkel rendelkeznek, és azokat a kibocsátók egymással felcserélhetőként mutatják be. Ebben a rendszerben (a továbbiakban: harmadik országbeli, több kibocsátót magában foglaló stabilkriptopénz-rendszer vagy rendszer) az egyes kibocsátók eltérő jogi keret alapján működnek, és az e-pénz-tokeneket fedező tartalékok különböző joghatóságok között oszlanak meg.

(5) Bár a MiCAR szabályozza a felcserélhető kriptoeszközök Unión belüli, több kibocsátó általi kibocsátását, nem foglalkozik kifejezetten az egy uniós kibocsátót és egy (Unión kívüli) harmadik országbeli kibocsátót magukban foglaló rendszerek lehetőségével. Más szóval, nem teszi kifejezetten lehetővé a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek működését. Ez valószínűleg a jogalkotók azon szándékát tükrözi, hogy a több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszereket csak az uniós székhelyű kibocsátókra korlátozzák, bizonyos feltételek mellett. E tekintetben további jogi elemzést tartalmaz az *EKB informális dokumentuma az uniós és a harmadik országbeli, több kibocsátóval rendelkező stabil kriptopénzekről* ([5]). Az a tény, hogy a MiCAR nem tiltja kifejezetten ezeket a rendszereket, eltérő megközelítésekhez vezet: egyes illetékes nemzeti hatóságok úgy ítélik meg, hogy az ilyen harmadik országbeli, több kibocsátó általi kibocsátás a MiCAR értelmében megengedett, míg mások úgy vélik, hogy a MiCAR nem engedi meg azokat. Ez a megközelítésbeli eltérés ellentétes a MiCAR egységes követelmények előírására irányuló célkitűzésével. Ez a helyzet valójában magának az egységes piacnak a természetét kérdőjelezi meg, amely piacon az egy illetékes nemzeti hatóság általi engedélyezés passzportálás révén hozzáférést biztosít a kibocsátó számára a teljes uniós piachoz, ami azt jelenti, hogy az egyik tagállamban elutasított, potenciálisan kockázatos rendszerek egy másik tagállamban jóváhagyhatók, és a szolgáltatások szabad mozgásának elve miatt továbbra is működni fognak a többi tagállamban. Ezért a jelenlegi helyzetet nagyfokú jogbizonytalanság jellemzi, amely a jogi szöveg értelmezésére vonatkozó egyértelmű megoldás megadásával kiküszöbölhető.

(6) A harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek működése azon a feltételezésen alapul, hogy az érintett országok szabályozási keretei egyenértékűek. A MiCAR azonban nem tartalmaz az ilyen egyenértékűségi értékelés elvégzésére vonatkozó rendelkezéseket. Ehelyett a MiCAR 140. cikke (2) bekezdésének v) pontja előírja a Bizottság számára, hogy az Európai Bankhatósággal (EBH) és az Európai Értékpapírpiaci Hatósággal (ESMA) konzultálva 2027 júniusáig nyújtson be jelentést az uniós jogalkotóknak, amelyben értékeli, hogy szükség van-e egyenértékűségi rendszer létrehozására. A határidőre tekintettel egyre inkább célszerűtlennek tűnik megvárni ezt az értékelést azelőtt, hogy foglalkoznánk a kérdéssel.

(7) Sajátos szerkezetük miatt, amely különböző joghatóságokban tartott tartalékokat és különböző jogi rendszerek alapján működő kibocsátókat foglal magában, a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek felerősítik a pénzügyi stabilitási kockázatokat és jelentős sebezhetőségeket jelentenek: az uniós hatóságok nem tudják megfelelően értékelni az Unión kívüli kibocsátók kockázatkezelését vagy tartalékainak megfelelőségét, és a határokon átnyúló tartalékátutalásra szolgáló kiegyensúlyozó mechanizmusok stresszidőszakokban különösen törékenyek, különösen akkor, ha a tartalékok nem likvidek, vagy a harmadik országbeli hatóságok korlátozzák azok átutalását. Az Unió és a harmadik országok közötti szabályozási összehangolás esetleges hiánya aláássa az olyan intézkedések végrehajtását, mint például a külföldi pénznemben denominált stabil kriptopénzek kibocsátására vonatkozó, MiCAR szerinti korlátok, amelyek befolyásolhatják a fizetési rendszerek zavartalan működését, és növelhetik a nem uniós pénznemektől való függést. Lehetőséget teremt továbbá a szabályozási arbitrázsra is, arra ösztönözve a token-birtokosokat, hogy az uniós kibocsátóktól váltsanak vissza, különösen akkor, ha a harmadik országbeli kibocsátók díjakat írnak elő vagy ott késedelemre kerül sor, vagy ha a stabil kriptopénz ára a névérték alá csökken. Ezenkívül a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek fokozódó uniós elterjedése növelte az ügyletek volumenét, felerősítve a továbbterjedési kockázatokat, miközben a nem letétkezelő tárcák széles körű használata és az adatokhoz való korlátozott hozzáférés akadályozza az e-pénz-tokenek nyomon követésére és a megfelelő tartalékok biztosítására irányuló erőfeszítéseket. A harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek továbbá növelik a visszaváltási pánikok valószínűségét, mivel az uniós kibocsátók olyan kötelezettségekkel szembesülhetnek mind az uniós, mind a nem uniós tokenbirtokosok részéről, amelyeket az uniós felügyelet alatt álló tartalékok nem feltétlenül képesek kielégíteni.

(8) A tartalékok tekintetében a határokon átnyúló kiegyensúlyozó mechanizmusokra való támaszkodás további sebezhetőségeket eredményez, különösen stresszhelyzeti körülmények között, amikor a harmadik országbeli hatóságok adott esetben előnyben részesítik a nemzeti érdekeket, korlátozva a pénzátutalást. Ezek a strukturális hiányosságok az Unió pénzügyi rendszerét a harmadik országokból eredő válságokból következő átterjedési kockázatnak teszik ki. Ezenkívül indokolatlan terhet róna az uniós felügyeleti hatóságokra, amelyek a hatáskörükön és ellenőrzésükön kívül keletkezett kötelezettségek teljesítésének biztosításáért lennének felelősek.

([5]) EKB (2025), *ECB non-paper on EU and third-country stablecoin multi-issuance*, közzétéve az Európai Unió Tanácsának honlapján: www.consilium.europa.eu.

(9) A harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek sajátos kihívásokat jelentenek az uniós kriptoeszköz-szolgáltatók számára is, amelyek a standard szolgáltatási kínálatuk részeként nem uniós tokenbirtokosok visszaváltási kérelmeit közvetíthetik. Ennek során piaci stressz idején a visszaváltási pánikok átterjedési csatornáiként működhetnek. Ez felerősítheti a pánik kockázatát és likviditási kockázatokhoz vezethet a piacon.

(10) A gyors piaci növekedés és a cégek arra irányuló erőfeszítései, hogy uniós engedélyeket szerezzenek a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek működtetésére, amit – a 2025. szeptemberi állapot szerint – két szervezet engedélyezése is tanúsít, szintén a pénzügyi intézményekkel való fokozott összekapcsoltságot eredményezne. A stabil kriptopénzhez kapcsolódó betéteket kis számú bankhoz irányítják, amelyek likviditási sokkokkal szembeni sebezhetősége – különösen a kisebb joghatóságokban – ennek megfelelően a kitettségeik koncentrációjának növekedésével párhuzamosan növekszik. Emellett, mivel a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek mérete növekszik, a kibocsátók és a bankok közötti összekapcsoltság potenciálisan fokozhatja a továbbterjedési kockázatokat. Ezen túlmenően a stabil kriptopénzekhez kapcsolódó tartalékokra – többek között azok összetételére – és a joghatóságok közötti eszközáramlásokra vonatkozó adatok elégtelensége akadályozza a felügyelet hatékonyságát, beleértve az olyan folyamatokat is, mint a kockázatértékelés és a tartalékok kalibrálása. Ezek a fejlemények rávilágítanak az Unió pénzügyi stabilitását érintő fenyegetések lényegességére, mivel végső soron ahhoz vezethetnek, hogy a külföldről származó negatív sokkok átterjednek az Unió pénzügyi rendszerére.

(11) Ez a gyorsan változó helyzet szükségessé teszi a pénzügyi stabilitást érintő azonosított kockázatok késedelem nélküli kezelését azok kialakulásának megelőzése vagy lehetséges hatásuk mérséklése érdekében. A leírt stabil kriptopénzek forgalomban lévő növekvő mennyisége mutatja, hogy sürgősen foglalkozni kell ezzel a kérdéssel.

(12) A fentiekre figyelemmel az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) ezennel ajánlásokat terjeszt elő, amelyek célja a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekben rejlő pénzügyi stabilitási kockázatok megszüntetése vagy mérséklése. Ezek az ajánlások az ERKT kriptoeszközökkel és decentralizált pénzügyekkel foglalkozó munkacsoportjának – 2025. évi jelentésében felvázolt – elemző munkáján alapulnak. Az e dokumentumban foglalt ajánlások összhangban állnak a technológiasemlegesség elvével, biztosítva, hogy ne akadályozzák a technológiai és pénzügyi innováció fejlődését az Unióban, hanem inkább az Unió pénzügyi stabilitása szempontjából jelentősnek ítélt kockázatok mérséklésére összpontosítanak.

(13) Az A. ajánlás célja különösen annak biztosítása, hogy a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekkel kifejezetten foglalkozó jogi szabályozás hiányában a pénzügyi stabilitással kapcsolatos megfontolások elsőbbséget élvezzenek, és ennélfogva a Bizottság úgy értelmezze a MiCAR-t, hogy az nem engedi meg az ilyen rendszereket. Az ilyen rendszerek strukturális sebezhetőségei jelentősen gyengítik az Unió prudenciális keretrendszerét azáltal, hogy növelik a visszaváltási pánikok, a likviditási eltérések és a szabályozási arbitrázs valószínűségét. A harmadik országbeli kibocsátókra vonatkozó felvigyázás hiánya és a határokon átnyúló tartalékkiegyensúlyozó mechanizmusok törékenysége még inkább felerősíti ezeket a kockázatokat. A nem megengedettségre vonatkozó álláspont elfogadásával megszűnnének az ilyen rendszerekhez kapcsolódó rendszerszintű kockázatok.

(14) Ha viszont a rendszerek továbbra is működnek, azokra a velük járó kockázatoknak megfelelő biztosítékokat nyújtó célzott keretnek kell vonatkoznia. A B. ajánlás célja annak biztosítása, hogy létrejöjjön egy keret annak értékelésére, hogy a harmadik országok stabil kriptopénzekre vonatkozó szabályozása egyenértékű-e a MiCAR követelményeivel. Az Unió és a harmadik országok közötti szabályozási összehangolás hiánya olyan végrehajtási hiányosságokat okoz, amelyek aláássák a pénzügyi stabilitásnak és a fizetési rendszerek zavartalan működésének biztosítékait. Egyenértékűség hiányában a harmadik országbeli kibocsátók alááshatják az uniós biztosítékokat, növelve az uniós pénzügyi rendszerre történő, destabilizáló átterjedések valószínűségét. Az egyenértékűség megállapítása ezért elengedhetetlen a tartalékkiegyensúlyozó mechanizmusok mind rendes, mind stresszhelyzeti körülmények közötti megerősítéséhez. Ez összhangban van a Bizottságnak a MiCAR 140. cikke (2) bekezdésének v) pontja szerinti megbízatásával.

(15) A C. ajánlás célja a harmadik országokkal kötendő felügyeleti együttműködési megállapodások létrehozása a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek felvigyázására vonatkozóan. Az összehangolt felvigyázás előmozdítása révén ez az ajánlás az Unión belüli pénzügyi stabilitás védelmére és az uniós szabályozási keret integritásának fenntartására törekszik.

(16) A D. ajánlás célja a tartalékok határokon átnyúló mobilitása előtt álló akadályok kezelése az Unión kívülről esetlegesen felmerülő pánikkal kapcsolatos kockázatok kezelése érdekében, különösen stressz, helyreállítás vagy szanálás idején. A múltbeli bizonyítékok azt mutatják, hogy az ilyen események során valószínűsíthető a tartalékáramlások korlátozása. A tartalékok mobilitása előtt álló technikai és jogi akadályok kezelése révén ez az ajánlás arra törekszik, hogy biztosítsa a visszaváltási kérelmek időben történő teljesítését az egyes joghatóságokban.

(17) Az E. ajánlás célja annak biztosítása, hogy a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek – arányossági értékelés mellett – uniós centralizált felügyelet hatálya alá tartozzanak. A tartalékok joghatóságok közötti megosztása, valamint a tokenbirtokosokra és a tartalékok megfelelőségére vonatkozó hiányos adatok növelik a visszaváltási pánik, a fizetésképtelenség és a bankokra való átterjedés valószínűségét. A válságok során jelentkező, csordaszellemhez kapcsolódó – az információáramlás által felerősített – hatások tovább destabilizálhatják a piacokat. Ennek kezelése érdekében a MiCAR javasolt módosításai az eszközalapú tokenek és az e-pénz-tokenek jelentőségének meghatározására szolgáló egyik kritériumként a harmadik országbeli, több kibocsátót magában foglaló stabilkriptopénz-rendszerben való részvételt is magukban foglalnák, amely így indokolttá tenné az EBH általi felügyeletet. Ez a megközelítés biztosítja a rendszerek nagyságrendjén és nemzetközi lábnyomán alapuló arányos felvigyázást.

(18) Az EBH-nak a MiCAR meglévő, nem célzott rendelkezéseit kihasználva továbbra is elő kell mozdítania a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekre vonatkozóan az engedélyezési eljárás és a folyamatos felügyelet során Unió-szerte követett felügyeleti megközelítések konvergenciáját. Az F. ajánlás célja annak biztosítása, hogy az EBH iránymutatásai és más vonatkozó szabályozási standardok Unió-szerte tisztázzák a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek konkrét pénzügyi stabilitási kockázatainak kezelésére irányuló felügyeleti gyakorlatokat. A kockázatokkal arányos, alapos kockázatértékelésen alapuló prudenciális követelmények érvényesítésére összpontosít. Emellett arra ösztönzi a felügyeleti hatóságokat, hogy használják ki a meglévő keretet a kapcsolódó kockázatokkal arányos prudenciális követelmények érvényesítése érdekében.

(19) A G. ajánlás célja annak kezelése, hogy az uniós kriptoeszköz-szolgáltatók hogyan járulhatnak hozzá a helyettesíthető stabil kriptopénzek határokon átnyúló visszaváltásának felerősítéséhez a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló rendszerek kontextusában. Az ESMA-nak a felügyeleti konvergencia fokozására és a kockázatmérséklő intézkedések bevezetésére irányuló folyamatos erőfeszítéseire van szükség annak elkerülése érdekében, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók nemzeti szintű felügyelete és a „passzportálás” Unió-szerte egyenlőtlen gyakorlatokat eredményezzen.

(20) A H. ajánlás célja a működési kockázatok kezelése azáltal, hogy előírja az uniós kibocsátók számára annak bizonyítását, hogy a harmadik országbeli kibocsátók működését támogató pénzügyi intézmények képesek eszközértékesítések végrehajtására, határokon átnyúló pénzátutalások feldolgozására és a nemzetközi fizetési rendszerekhez való hozzáférés fenntartására. A felügyeleti hatóságoknak ellenőrizniük kell ezeket a bizonyítékokat, és amennyiben jogilag megengedett, további információkat kell gyűjteniük a hatékony felvigyázás biztosítása és a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek stabilitásának megőrzése érdekében.

(21) Az I. ajánlás úgy került kialakításra, hogy az illetékes hatóságok a meglévő jogi keret által megengedett mértékben hozzáférjenek a rendszerek felügyeletéhez szükséges megbízható adatokhoz. Jelentős adathiányok adódnak a nem uniós platformok és a nem letétkezelő tárcák használatából, míg a következetlen jelentéstételi gyakorlatok tovább akadályozzák a felvigyázást. A hatékony felvigyázás és kockázatkezelés szempontjából döntő fontosságú lesz a jelentéstételi kötelezettségek érvényesítésének megerősítése és a MiCAR szerinti jelentéstétel kiterjesztése.

(22) A J. ajánlás célja az átláthatóság fokozása a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekben részes eszközalapú tokenekre és e-pénz-tokenekre vonatkozó, alapdokumentum keretében történő közzététel révén. A struktúrára, az irányításra és a harmadik országoktól való függőségekre vonatkozó átfogó információk javítani fogják a kockázatértékelést, megelőzik a MiCAR-rendeletnek való megfelelés megtévesztő bemutatását, és erősítik a piaci bizalmat. A fokozott átláthatóság elő fogja segíteni a megalapozott döntéshozatalt és a hatékony felvigyázást, és csökkenteni fogja a destabilizáló visszaváltási pánikok kockázatát,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

1. SZAKASZ

AJÁNLÁSOK

A. ajánlás – A harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek nem megengedett voltának megállapítása az Unióban

A harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek okozta pénzügyi stabilitási kockázatok fényében ajánlott, hogy a Bizottság a rendszereket ne tekintse a MiCAR szerinti jelenlegi keret alapján megengedettnek.

Amennyiben a Bizottság ezt másként ítéli meg, a rendszerekre célzott keretnek kell vonatkoznia, amely megfelelő biztosítékokat nyújt, például a következő ajánlásokban leírtak szerint. Ezek célja, hogy Unió-szerte következetes intézkedéseket biztosítsanak az azonosított pénzügyi stabilitási kockázatok hatékony mérséklése érdekében.

B. ajánlás – A harmadik országok jogi rendszerei egyenértékűségének értékelésére szolgáló keret létrehozása

A szabályozási arbitrázs megelőzése érdekében ajánlott, hogy a Bizottság hozzon létre egy keretet annak értékelésére, hogy a stabil kriptopénzekre vonatkozó harmadik országbeli jogi rendszerek összhangban vannak-e a MiCAR-ral.

Ajánlott, hogy a Bizottság jogalkotási módosításokat javasoljon a következők érdekében:

a) a kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó szervezetekre, valamint az eszközalapú tokenekhez és az elektronikuspénz-tokenekhez hasonló jellemzőkkel rendelkező stabilkriptopénz-kibocsátókra irányadó harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségének értékelésére szolgáló keret sürgős létrehozása. Ennek a keretnek figyelembe kell vennie a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekből eredő kockázatokat. Ahhoz, hogy valamely harmadik országbeli rendszert az uniós rendszerrel egyenértékűnek lehessen tekinteni, és annak biztosítása érdekében, hogy az ne legyen kevésbé szigorú a MiCAR-ban előírtaknál, a következő szempontokat kell figyelembe venni: prudenciális és felügyeleti követelmények; a kibocsátóra alkalmazandó kockázatkezelési standardok, beleértve a stressztesteket is; a birtokosok azon joga, hogy névértéken és díjmentesen visszaváltással élhessenek, kivéve válságforgatókönyvek esetén; a tartalékok összetétele; válságkezelési keretek (helyreállítási és visszaváltási tervek) és pénzmosás elleni biztosítékok. A harmadik ország banki jogszabályait is értékelni kell, különösen a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekkel kapcsolatos szempontokat. Közelebbről, a stabilkriptopénz-kibocsátásban részt vevő bankok nem mentesülhetnek a tőkeáttételi mutató, a kockázatalapú tőkekövetelmények és a likviditási követelmények alól;

b) annak megállapítása, hogy maga a Bizottság felelős annak meghatározásáért, hogy valamely harmadik országbeli rendszer egyenértékű-e az uniós jogi kerettel, annak elkerülése érdekében, hogy a különböző illetékes nemzeti hatóságok ugyanazon harmadik országbeli rendszert esetlegesen eltérően értékeljék;

c) átmeneti rendszer létrehozása, amely előírja az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy az egyenértékűségi keret hatálybalépését követően meghatározott időn belül vizsgálják felül a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekben részes kibocsátók meglévő engedélyeit, szükség esetén az engedély visszavonásának lehetőségével.

C. ajánlás – A harmadik országokkal folytatott együttműködés fokozása

Ajánlott, hogy a Bizottság a határokon átnyúló tevékenységek nyomon követésének biztosítása érdekében kössön nemzetközi együttműködési megállapodásokat a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek felvigyázására vonatkozóan.

D. ajánlás – A határokon átnyúló pánikkal kapcsolatos kockázatokkal összefüggésben a tartalékeszközök mobilitása előtt álló akadályok felszámolása

Ajánlott, hogy a Bizottság az egyenértékűségi értékelés kiegészítéseként értékelje azon technikai és jogi akadályok fennállását és gazdasági hatását, amelyek akadályozhatják a tartalékeszközöknek a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerben részt vevő két kibocsátó joghatósága közötti mobilitását a stabil kriptopénzekhez kapcsolódó tartalékokra vonatkozó kiegyensúlyozó mechanizmussal összefüggésben.

A felügyeleti hatóságnak (EBH vagy illetékes nemzeti hatóság) figyelembe kell vennie ezt az értékelést, és felügyeleti intézkedései keretében továbbra is figyelemmel kell kísérnie a lehetséges akadályok fennállását.

E. ajánlás – A jelentősnek minősítés kritériumainak módosítása

Ajánlott, hogy a Bizottság akként módosítsa a MiCAR 43. és 56. cikkét, hogy az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek jelentőssé minősítésének kritériumaként kifejezetten iktassa be a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerben való részvételt.

A harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerek uniós központosított felügyelete – arányossági értékelés alapján – szükséges a rendszerekből eredő konkrét pénzügyi stabilitási kockázatok kezeléséhez. Ezért ezt a kritériumot a többi meglévő kritérium mellett figyelembe kell venni a jelentőség értékelése és – bizonyos körülmények között – a felügyelet EBH-ra való átruházásának indokolttá tétele szempontjából. Az EBH-nak hozzá kell járulnia egy ilyen kritérium kidolgozásához.

F. ajánlás – A prudenciális követelmények erősítése

A (17) preambulumbekezdésben említett rendelkezéseken kívül ajánlott, hogy az EBH aktualizálja a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerekben részt vevő uniós kibocsátókra alkalmazandó iránymutatásokat és egyéb szabályozási standardokat. Ezeknek az aktualizálásoknak útmutatást kell nyújtaniuk a hatóságok számára a kockázatok értékeléséhez, valamint az ilyen kockázatokat mérséklő és a felügyeleti konvergenciát elősegítő felügyeleti intézkedések kalibrálásához való hozzájáruláshoz. Az EBH-nak különösen azt kell biztosítania, hogy a likviditási és tőkestressztesztforgatókönyvek tükrözzék a rendszerek jellemzőit.

G. ajánlás – A felügyeleti konvergencia előmozdítása a kriptoeszköz-szolgáltatók vonatkozásában

Ajánlott, hogy az ESMA továbbra is segítse elő a kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozóan Unió-szerte követett felügyeleti megközelítések konvergenciáját, különös tekintettel a helyettesíthető stabil kriptopénzek határokon átnyúló visszaváltásának felerősödésének kockázatára a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló rendszerek kontextusában.

H. ajánlás – A határokon átnyúló ügyletekre való felkészültség értékelése

Ajánlott, hogy az uniós kibocsátó felügyeleti hatósága (EBH vagy illetékes nemzeti hatóság) követelje meg, hogy az uniós kibocsátók szolgáltassanak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy az adott harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszereket támogató pénzügyi intézmények (az Unióban és harmadik országokban egyaránt) gyorsan végre tudnak hajtani eszközértékesítéseket, fel tudják dolgozni a határokon átnyúló pénzátutalásokat, és fenn tudják tartani a nemzetközi fizetési rendszerekhez való hozzáférést. Az illetékes hatóságnak továbbá – amennyiben jogilag megengedett – információkat kell gyűjtenie az érintett harmadik országbeli szervezetektől a tényleges tartalékallokáció és a gyors pénzátutalások végrehajtására való képesség ellenőrzése érdekében.

I. ajánlás – Annak biztosítása, hogy az illetékes hatóságok teljes mértékben hozzáférjenek a releváns adatokhoz

Ajánlott, hogy az uniós kibocsátó felügyeleti hatósága (EBH vagy illetékes nemzeti hatóság) éljen a MiCAR 94. cikkének (1) bekezdése szerinti meglévő felügyeleti hatásköreivel a következők érdekében:

a) annak megkövetelése, hogy a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszerben részt vevő, uniós kibocsátóként való engedélyezést kérelmező szervezetek következetesen átfogó és megbízható adatokat szolgáltathassanak, amelyek lehetővé teszik a hatékony felügyeletet. Ennek magában kell foglalnia az Unión belül és kívül forgalomban lévő tokenekre, valamint a tokenbirtokosok jellegére (például háztartások, nem pénzügyi és pénzügyi intézmények) vonatkozó időszerű és pontos információkat;

b) annak kérése, hogy az uniós kibocsátók nyújtsanak be részletes jelentéseket a kibocsátott tokenekről, valamint a tartalékeszközök összetételéről és helyéről azon joghatóságok tekintetében, ahol a tokeneket kibocsátják vagy forgalmazzák, hogy a felügyeleti hatóságok értékelni tudják az Unióban található tartalékok megfelelőségét.

J. ajánlás – Az átláthatóság növelése közzététel révén

Ajánlott, hogy az ESMA bocsásson ki útmutatást a harmadik országbeli, több kibocsátót magukban foglaló stabilkriptopénz-rendszereket működtető uniós kibocsátók által használt alapdokumentumok tartalmának egységesítése érdekében, biztosítva, hogy azok világosan felvázolják az ilyen rendszerekhez kapcsolódó konkrét kockázatokat, a szerkezetüket, irányításukat és harmadik országbeli szervezetektől való függésüket is beleértve.

2. SZAKASZ

VÉGREHAJTÁS

(1) **Fogalommeghatározások**

Ezen ajánlás alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „kriptoeszköz”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott kriptoeszköz;

b) „kriptoeszköz-szolgáltató”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltató;

c) „stabil kriptopénz”: olyan kriptoeszközök alcsoportja, amelyek azáltal törekednek stabil érték fenntartására, hogy azokat tartalékok, így például készpénz vagy magas likviditású pénzügyi eszközök fedezik, vagy bizonyos referencia-eszközökhöz vannak kötve;

d) „eszközalapú token”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott eszközalapú token;

e) „elektronikuspénz-token”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-token;

f) „harmadik országbeli, több kibocsátót magában foglaló stabilkriptopénz-rendszer”: stabil kriptopénz kibocsátására vonatkozó olyan rendszer, amelyben egy, az Unióban székhellyel rendelkező kibocsátó együttműködik egy Unión kívüli kibocsátóval olyan elektronikuspénz-tokenek vagy eszközalapú tokenek közös kibocsátása érdekében, amelyek azonos technikai jellemzőkkel bírnak és amelyeket egymással felcserélhetőnek tekintenek, és amelyek esetében a kibocsátók eltérő joghatóságokban működnek és a tartalékok megosztásra kerülnek közöttük;

g) „illetékes hatóság”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 35. pontjában meghatározott illetékes hatóság;

h) „kibocsátó”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 10. pontjában meghatározott kibocsátó;

i) „betét”: a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott betét;

j) „tartalékok”: a MiCAR 3. cikke (1) bekezdésének 32. pontjában meghatározott eszköztartalék;

k) „kiegyensúlyozó mechanizmus”: olyan rendszer vagy folyamat, amely lehetővé teszi tartalékok joghatóságok közötti átutalását a tokenek visszaváltása iránti kérelmek teljesítése érdekében;

l) „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]) 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) alapján engedélyezett hitelintézet.

(2) **Végrehajtási kritériumok**

Ezen ajánlás végrehajtására a következő kritériumok vonatkoznak:

a) megfelelő figyelmet kell fordítani az arányosság elvére, figyelembe véve az egyes ajánlások célkitűzését és tartalmát;

b) az ajánlások végrehajtása során valamennyi harmadik országbeli, több kibocsátó által kibocsátott stabil kriptopénz-rendszert figyelembe kell venni;

c) kerülni kell a szabályozási arbitrázst.

(3) **Az intézkedések elfogadására vonatkozó határidők**

Az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a címzetteknek tájékoztatniuk kell az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az ERKT-t arról, hogy milyen intézkedéseket hoztak ezen ajánlás nyomán, vagy meg kell indokolniuk az intézkedés mellőzését. A címzettek a következő határidők betartásával nyújthatják be a tájékoztatást:

1. A. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2025. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak az A. ajánlás végrehajtásáról.

2. B. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak a B. ajánlás végrehajtásáról.

3. C. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak a C. ajánlás végrehajtásáról.

4. D. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak a D. ajánlás végrehajtásáról.

5. E. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak az E. ajánlás végrehajtásáról.

6. F. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2027. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak az F. ajánlás végrehajtásáról.

7. G. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2027. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak a G. ajánlás végrehajtásáról.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o. ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj).

8. H. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak a H. ajánlás végrehajtásáról.

9. I. ajánlás

   Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak az I. ajánlás végrehajtásáról.

10. J. ajánlás

    Az érintett hatóságoknak 2026. december 31-ig jelentést kell benyújtaniuk az ERKT-nak és a Tanácsnak a J. ajánlás végrehajtásáról.

(4) **Nyomon követés és értékelés**

1. Az ERKT titkársága:

   a) támogatást nyújt a címzetteknek, biztosítva az összehangolt jelentéstételt és a megfelelő sablonok rendelkezésre bocsátását, és szükség szerint részletezve a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos eljárást és határidőket;

   b) ellenőrzi a címzettek által hozott intézkedéseket, kérésükre segítséget nyújt, és az elfogadott intézkedésekről szóló jelentéseket nyújt be az igazgatótanácsnak.

2. Az igazgatótanács értékelni fogja a címzettek által jelentett intézkedéseket és indokolásokat, és adott esetben határozhat úgy, hogy ezt az ajánlást nem tartották be, és a címzett nem adott megfelelő indokolást az intézkedés mellőzésére.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2025. szeptember 25-én.

az ERKT titkárságának vezetője,
az ERKT igazgatótanácsa nevében,
Francesco MAZZAFERRO